

menteni azokat, akiket nem tudunk megmenteni, rokonná lenni épphogy csak ágyékukat takaró törzsekkel, akik tudják, a bőr hamarabb szárad, mint a ruha, az elkeresztetteket nem elkeresztelni sorsuktól, az elkeresztelteket nem elszeretni maguktól, felkutatni, akik nemcsak isten, de saját nevüket is a kimondás tilalma alá helyezték, hogy minden kép legyen, és minden esőerdő önarckép, egy fo-

Hegedűs Gyöngyi 77

hamarabb szárad

tóról fotót készíteni, úgy, hogy utólag fényt kapjon, hogy utólag beégjen, a jelenidőt *jelenbe ten / ni a legnehezebb az / emlékezésben*, menteni a sebezhetőséget, a kirekesztetteket nem kikeresztelni, nem behurcolni magunkkal közénk hitünket, nem magunkkal hurcolni őket hitünkbe, csak nézni, csak nézni, tudni eleve minden hiábavaló igyekezet, a nézés is kontaminál, *ösz-tönszerűen / csak az eső fásít el / árulás nélkül*, leginkább, ha a fény céladományként célba ér, a folyó, mint higanyszál az aranyig szökik, lappang a láthatóban, ha azokra a rokonaira emlékeztetik, akiket nem tudott megmenteni, nem vetíti-e jövőjükké azt a múltat, a nézés is animál, hova, hova szűnt az őslakos betlehemes, amiben az ádventi gyertya az angyalszárnyat bekorozta, lehetetlen, hogy kidobta, a

lehetetlenbe kidobta, magunkkal harcolni őket hitünkbe, vagy csak bárha magunkba hinni őket, bárha lepergethetnénk róluk, mint bőrükről lúd-bőr nélkül az eső, *ösz-tönszerűen / csak az eső fásít el / fásulás nélkül*